

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích, rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem v právní věci **žalobkyně: R. B.**, proti **žalované České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o **žalobě proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 5.5.2009, č. „X“**,

t a k t o :

- I. Žaloba** proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 5.5.2009, č. „X“ **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaným rozhodnutím byl žalobkyni podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) odňat plný invalidní důchod z důvodu nesplnění základních podmínek nároku na tento důchod stanovených v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění.

Žalobkyně podala včas proti žalovanému rozhodnutí žalobu, ve které se domáhala jeho soudního přezkoumání. V žalobě byly obsaženy námitky, které se týkaly nedostatečně posouzeného zdravotního stavu žalovanou s návrhem na zrušení žalovaného rozhodnutí.

V žalobě byly dále uvedeny zdravotní problémy žalobkyně a odkaz na zdravotní dokumentaci jich se týkající.

Žalovaná se k žalobě nevyjádřila.

Soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) z hlediska správnosti a úplnosti zjištěného zdravotního stavu postižení žalobkyně včetně správnosti určení procentuálního ohodnocení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti, přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

Mezi účastníky řízení je nesporné, že žalovaná při vydání žalovaného rozhodnutí v části určující procentuální ohodnocení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně vycházela z lékařské dokumentace zahrnující hlavně posouzení zdravotního stavu posudkovým lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Chrudim ze dne 24.4.2009.

Z uvedených podkladů vyplynul závěr, podle kterého konečná procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně činí 50 %, přičemž se nejedná o zdravotní postižení odpovídající příloze č. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon

o důchodovém pojištění, v platném znění, umožňující soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek a ani se nejedná o zdravotní postižení odpovídající příloze č. 4 citované vyhlášky.

Z výše uvedených skutečností vyplynulo, že mezi účastníky řízení zůstala jediná sporná otázka, spočívající v odborném lékařském posouzení procentní míry poklesu výdělečné činnosti žalobkyně včetně posouzení schopnosti této činnosti za zcela mimořádných podmínek s určením zdravotního postižení dle přílohy č. 3 citované vyhlášky, případně posouzení ztížení obecných životních podmínek s určením zdravotního postižení dle přílohy č. 4 citované vyhlášky. K posouzení výše uvedené otázky není příslušný soud, ale příslušný orgán – Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“), a to na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Proto za tímto účelem soud provedl důkaz, a to posudkem PK MPSV ČR, pracoviště v Hradci Králové ze dne 12.10.2009, č. 2009/1440-HK.

Z tohoto posudku vzal soud za prokázané, že procentní míra poklesu soustavné výdělečné činnosti žalobkyně činila 50 %, když rozhodující zdravotní postižení bylo stanoveno podle kapitoly XV, oddílu F, položky 3, písm. b) citované vyhlášky.

Za rozhodující zdravotní postižení považovala PK MPSV ČR stav po stabilizační operaci bederní páteře v rozsahu L 4 až S 1 v roce 2006 pro nestabilitu bederní páteře při degenerativních změnách s přetrvávajícími bolestmi zad v krční a bederní oblasti páteře bez kompresivního kořenového syndromu s poruchou dynamiky páteře. Správnost závěrů tohoto posudku byla potvrzena revizními posudky PK MPSV v Brně ze dne 12.2.2010, č. 2009/3035-BR a PK MPSV v Praze ze dne 5.5.2010, č. 2010/1421-PH.

Soudu tedy nezbylo než dospět k závěru shodném se závěrem uvedeného lékařského posudku zmíněné posudkové komise, a to, že k datu vydání žalovaného rozhodnutí žalobkyně

nebyla plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Dále v souladu s uvedeným posudkem dospěl soud k závěru, že v projednávané věci se nejednalo o schopnost výkonu soustavné výdělečné činnosti pro zdravotní postižení jen za zcela mimořádných podmínek a ani se nejednalo o ztížení obecných životních podmínek z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle § 44 odst. 1, věta první, zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavně výdělečné činnosti nejméně o 33 %, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavně výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 39 odst. 1 písm. a) a b) zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavně výdělečné činnosti nejméně o 66 %, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavně výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění se důchod odejme jen v případě, že nárok na důchod činí na jeho výplatu zanikl.

Protože nárok na plný invalidní důchod žalobkyně zanikl a nebylo v řízení prokázáno zkrácení veřejných subjektivních práv žalobkyně z důvodu nezákonnosti žalovaného rozhodnutí, nezbylo soudu, než žalobu jako nedůvodnou zamítnout (§ 65 odst. 1 a § 78 odst. 1 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1,2 s.ř.s., když žalované jako orgánu ve věcech důchodového pojištění, byť měla ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů nenáleží.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá **právní moci dnem doručení** účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti pravomocnému rozhodnutí je přípustná **kasační stížnost** k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, kterou lze podat z důvodů a za podmínek uvedených v § 102 a násl. s. ř. s. ve **lhůtě dvou týdnů** po doručení rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s., a contrario).

V Pardubicích dne 15. září 2010

JUDr. Jan Dvořák, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Monika Marelová